

STEČAJNI UPRAVITELJ

IVAN GJURAŠIĆ

Petrinjska 28
HR-10000 ZAGREB

T: +385 1 6381 225
F: +385 1 6381 226
E: gjurasic@vip.hr

Zagreb, 05.10.2020.

Naš znak: STE/015

Posl. br.: St-22/17

TRGOVAČKI SUD U ZADRU
Ul. dr. Franje Tuđmana 35
23000 ZADAR

n/r. sutkinja Ana Markač

Stečajni dužnik:

**Stečajna masa iza LOVAČKO DRUŠTVO „ LIČKA PLJEŠIVICA“ KORENICA
– u stečaju, Zagreb, Petrinjska 28, OIB: 89033124813**

P O D N E S A K

stečajnog upravitelja

U predmetu pod gornjim poslovnim brojem, stečajni upravitelj nastavno na podnesak razlučnog vjerovnika od dana 24.09.2020. dostavlja dokumentaciju i obrazloženje na obračun troškova, kako slijedi;

1. stečajni upravitelj dostavlja obračun stvarnih troškova stečajnog upravitelja kako slijedi, a u prilogu dokaze o nastalim troškovima:

1.	POŠTARINA	kn 16,10/pošiljka	23	370,30
2.	UPRAVNE PRISTOJBE	kn 20,00/komad	2	40,00
3.	PUTNI TROŠKOVI NA ROČIŠTA ZG-ZD	kn 1.386,00	3	4.158,00
+ porezi, prirezi i obvezni doprinosi				2.845,53
SVEUKUPNO:				7.413,83 kn

Tablica putnih troškova:

1.	Ročište 14.06.17.	kn 1.386,00	1	1.386,00
2.	Ročište 16.10.20.	kn 1.386,00	1	1.386,00
3.	Završno ročište	kn 1.386,00	1	1.386,00
SVEUKUPNO:				4.158,00 kn

Sukladno odredbi čl. 39. st. 2. t. 11. Zakona o porezu na dohodak (NN 115/16, 106/18) naknada stvarnih troškova u tijeku stečajnog postupka predstavlja posebno navedeni primitak kojeg fizičkim osobama isplaćuju ili daju pravne i fizičke osobe (obveznici poreza na dobit i poreza na dohodak koji obavljaju samostalne djelatnosti) i drugi isplatioitelji i davatelji. Slijedom navedenog, na naknadu stvarnih troškova u tijeku stečajnog postupka primjenjuju se iste odredbe kao i za nagradu stečajnom upravitelju, odnosno čl. 14. st. 2., čl. 111. i čl. 113. st. 1. t. 2.1. Zakona o doprinosima (NN 84/08, 152/08, 94/09, 18/11, 22/12, 144/12, 148/13, 41/14, 143/14, 115/16 i 106/18), te je stoga stvarne troškove u tijeku stečajnog postupka potrebno uvećati za doprinose iz osnovice, poreze i druge naknade što predstavlja bruto iznos.

2. vezano za trošak knjigovodstvenih usluga u prilogu dostavljam račun i pravna mišljenja porezne uprave vezano za obvezu vođenja poslovnih knjiga kod stečajnih masa, te obrazlažem zakonsko uporište za isto, kako slijedi; u slučaju Stečajne mase iza udruge Lovačko društvo Lička Plješivica, potrebno je razmatrati dva segmenta: a/ udruga, i b/ porezni obveznik

a/ udruga

Udruge su obveznici Zakona o financijskom poslovanju i računovodstvu neprofitnih organizacija (NN 121/14).

Člankom 2. ovog Zakona, propisano je tko je obveznik ovog Zakona. (1) *Odredbe ovoga Zakona odnose se na domaće i strane udruge i njihove saveze, zaklade, fundacije, ustanove, umjetničke organizacije, komore, sindikate, udruge poslodavaca te sve druge pravne osobe kojima temeljni cilj osnivanja i djelovanja nije stjecanje dobiti, za koje iz posebnih propisa proizlazi da su neprofitnog karaktera (u daljnjem tekstu: neprofitna organizacija).*

Kao što se Zakon o računovodstvu primjenjuje na stečajne mase trgovačkih društava, tako se analogijom i Zakon o financijskom poslovanju i računovodstvu neprofitnih organizacija primjenjuje na stečajne mase udruge.

b/ porezni obveznici

S druge strane, Zakonom o porezu na dobit, propisano je tko je obveznik poreza na dobit. U prilogu je mišljenje Porezne uprave u kojem slučaju je i udruga obveznik poreza na dobit. S obzirom da stečajna masa iza udruge lovačko društvo Lička Plješivica više ne obavlja temeljnu djelatnost udruge, ne ostvaruje ciljeve udruge, može se potvrditi da je za djelatnost prodaje nekretnine obveznik predaje prijave poreza na dobit.

Također, porezna uprava je svojim mišljenje potvrdila da su i stečajne mase obveznici poreza na dobit.

Zakonom o porezu na dobit utvrđeno je da se dobit utvrđuje prema računovodstvenim propisima.

Osim toga, sukladno Stečajnom zakonu, stečajni dužnik je i obveznik završnog financijskog izvješća. Financijsko izvješće priprema se na temelju poslovnih knjiga, tj. vjerodostojne knjigovodstvene dokumentacije.

Sukladno svemu naprijed navedenom, proizlazi da je i stečajna masa iza udruge LOVAČKO DRUŠTVO LIČKA PLJEŠIVICA obveznik vođenja poslovnih knjiga, tj. knjigovodstva.

3. Vezano za bankarske troškove, mjesečni troškovi vođenja računa i mobilnog poslovnog bankarstva iznose 100,00 kn, te je za iste napravljena projekcija od narednih 6 mjeseci, što sveukupno iznosi 600,00 kn, te je na to dodan trošak od 150,00 kn za zatvaranje računa i rezerva za bankarske troškove u iznosu od 250,00 kn, što sveukupno iznosi trošak od 1.000,00 kn.

4. U odnosu na rezervaciju troškova, a vezano za parnični postupak pokrenut tužbom tužitelja LOVAČKO DRUŠTVO "LIČKA PLJEŠIVICA" KORENICA (OIB: 89033124813) iz Zadra, M. Krleže 12A protiv tuženice Republike Hrvatske, Ministarstvo poljoprivrede, radi utvrđenja ništetnosti pojedinih odredaba ugovora o koncesiji prava lova, nezakonitosti raskida tog ugovora i naknade štete tužitelju, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod oznakom P-4997/2012.

Tužitelj kao koncesionar i tuženica kao davatelj koncesije po ministru nekadašnjeg Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva Republike Hrvatske, sklopili su 18. siječnja 2007. Ugovor broj 210 o koncesiji prava lova na državnom otvorenom lovištu broj IX/32 - "KARLOVIĆEVA KORITA" (dalje: Ugovor), a za razdoblje do 31. ožujka 2029. g. Tuženica je putem tadašnjeg Ministarstva regionalnog razvoja, šumarstva i vodnoga gospodarstva Republike Hrvatske navedeni Ugovor obaviješću o raskidu jednostrano raskinula krajem 2009. prije isteka vremena koncesije i bez otkaznog roka radi navodno počinjenih prekršaja. Prijašnji tužitelj tvrdio je da je navedeni raskid Ugovora neustavan, nezakonit i nedopušten, jer se temelji na odredbi točke X. stavak 1. podtočka 7. Ugovora, koja je ništetna jer protupravno dopušta prijevremeni raskid Ugovora od strane davatelja koncesije bez obzira na vođenje i ishod prekršajnog postupka protiv koncesionara zbog navodnih povreda odredaba Zakona o lovstvu, što je protivno presumpciji nevinosti, odnosno prisilnim propisima i moralu društva, a pogotovo s obzirom na njezino trajanje i visinu štete koju polučuje, ali prvenstveno stoga što potpuno ignorira ishod sudskog postupka, u kojem spomenuti navodni prekršaji koncesionaru, a ni bilo kome drugome, nisu nikada

dokazani. Da su kojim slučajem za te navodne prekršaje okrivljenici i pravomoćno osuđeni, prekršajna kazna za njih dovoljna je sankcija.

Postupci po optužnim prijedlozima tuženice za navodne prekršaje prijašnjeg tužitelja i njegove odgovorne osobe podnesenim tadašnjem Prekršajnom sudu u Gospiću, Stalna služba u Korenici, a koji su se vodili pod oznakama Pp VI G-362/10, Pp VI G-405/10 i Pp VI G-413/10, okončani su pravomoćno bez ikakvih štetnih posljedica za okrivljenike pravomoćnim odbijanjem optužbe, pa je tuženica spomenutim jednostranim raskidom Ugovora samovlasno, arbitrarno i pogrešno prejudicirala njihov ishod, a time posljedično protivnoj strani nanijela i štetu.

Jednostrani raskid Ugovora koji se temelji na nagađanju o navodno počinjenim prekršajima, a prije pravomoćnog okončanja bilo kojeg prekršajnog postupka i utvrđenja navodne krivnje okrivljenika za njih, koji sudski postupci su pokrenuti pred navedenim tadašnjim prekršajnim sudu temeljem optužnih prijedloga tuženice, upućuje da za utvrđivanje navodne krivnje prijašnjeg tužitelja tuženici nije trebao sud, jer je tu ulogu arbitrarno izgleda preuzela sama. I pojedine druge odredbe Ugovora (točka X. stavak 2., te točka XI. stavak 2.) po mišljenju nekadašnjeg tužitelja također su ništetne, jer proizlaze oslonjene na razloge iz točke X. stavak 1. Ugovora, te stoga protuzakonito uskraćuju koncesionaru pravo na povrat ulaganja i naknadu štete, a što je ujedno po mišljenju nekadašnjeg tužitelja protivno moralu društva i protuzakonito krši određena pravila u slučaju raskida ugovora, jer se navedena prava ugovorom ne mogu zakonito uskraćivati.

Prijašnji tužitelj je tvrdio i da mjerodavni Zakon o lovstvu (dalje: ZL) ne predviđa mogućnost jednostranog raskida ugovora od strane davatelja koncesije zbog "radnji" iz članaka 96. i 97., a ni članka 98. ZL, kako se to čini spomenutom obaviješću o raskidu Ugovora, pa je i tu tuženica očigledno izašla izvan zakonskih okvira i svojih ovlaštenja.

Uz to, a sve da se spomenutoj prvoosporenoj točki Ugovora nema što drugo prigovoriti, njome nisu predviđeni prekršaji iz članka 98. ZL kao razlog jednostranog raskida "bez obzira na vođenje prekršajnog postupka i njegov ishod" i prije isteka koncesije.

Prijašnji tužitelj je, osim utvrđenja ništetnim navedenih odredbi Ugovora i obavijesti o raskidu Ugovora utvrđenjem njezine i nezakonitosti i nedopuštenosti, odnosno zbog navedene nezakonitosti raskida Ugovora broj 210 od 18. siječnja 2007. prema obavijesti tuženice iz 2009. godine, od tuženice potraživao isplatu u iznosu od 4.904.613,50 kuna na

ime pretrpljene obične štete, a za razdoblje od 2000. do kraja lovne 2009. godine (za uloženo u hranu i prihranu divljači, za lovočuvare i osobu za praćenje lovnogospodarske osnove, za izgradnju objekata u lovištu), te ujedno i izmaklu korist u iznosu od 2.046.000,00 kuna za razdoblje od 1. travnja 2009. do 31. ožujka 2029. godine, što zbrojeno ukupno iznosi 6.950.613,50 kuna. Ujedno je potraživan i povrat iznosa bankovne garancije od 192.000,00 kn, sveukupno 7.142.613,50 kn.

Tuženica osporava potraživanje prijašnjeg tužitelja i protivi se tužbenom zahtjevu u cijelosti, u vezi sa čime navodi nekoliko prigovora.

U tijeku predmetnog postupka, koliko je meni poznato, predložena je do sada u svrhu dokazivanja pribava i uvid u niz dokumenta, zatim uvid u spise naznačenih prekršajnih postupaka, saslušanje nekadašnjeg predsjednika prijašnjeg tuženika i vještačenje po vještaku za lovstvo i lovno gospodarstvo.

Dio dokumentacije dostavile su u spis stranke, među kojima je izmijenjeno nekoliko podnesaka sa očitovanjima, dok preostali dokazi još nisu izvedeni.

Pred sudom su u tom predmetu održana četiri ročišta, na kojima se nisu izvodili dokazi o meritumu, a vanraspravni je stav suda nakon prvog ročišta da bi bilo najuputnije da se stranke pokušaju nagoditi.

Prema podacima sa mrežne stranice Ministarstva pravosuđa RH e-predmet još uvijek nije donesena odluka Visokog trgovačkog suda RH o žalbi protiv rješenja o prekidu postupka donesenog temeljem članka 212. stavak 1. točka 5. tada važećeg ZPP-a u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu P-4997/12 tužitelja LD "Lička Plješivaica" Korenica protiv tuženice Republike Hrvatske, Ministarstvo poljoprivrede.

Nastavno na recentne izmjene i dopune ZPP-a objavljene u NN 70/19, koje se po sudovima i prigodnim predavanjima na tu temu različitio tumače, a imajući u vidu članaka 119. stavak 2. ZID ZPP (NN 70/19), smatrao sam potrebnim stečajnu masu prijaviti u navedeni spor kao sljednika LD "Lička Plješivaica" Korenica radi preuzimanja postupka prije isteka roka od 3 mjeseca od stupanja na snagu navedenih izmjena i dopuna ZPP-a, odnosno prije pravomoćnosti rješenja o prekidu navedenog parničnog postupka, a sve kako isti ne bi bio obustavljen ex lege.

U nastavku dostavljam projekciju očekivanih radnji i njihov trošak prema VPS-u ako tužitelj ne uspije sa ovdje naznačenom

tužbom, slobodnom procjenom predmnijevam da bi sud u tom slučaju odredio:

- najmanje jedno raspravno ročište - puni iznos te stavke je 38.210,00 kn bez PDV-a, a 47.762,50 kn sa PDV-om (predloženo je i saslušanje bivšeg predsjednika nekadašnjeg tužitelja, o kojem prijedlogu sud nije odlučio),

- prijašnji tužitelj predložio je i provođenje vještačenja po vještaku za lovstvo i lovno gospodarstvo, pa ako bi sud prihvatio taj prijedlog, očekujem da bi predujam za to vještačenje bio barem 3.000,00 kn,

- eventualni prigovor na to vještačenje bila bi stavka od 38.210,00 kn bez PDV-a, a 47.762,50 kn sa PDV-om,

- do sada u naznačenom postupku nije plaćena ni naplaćivana sudska pristojba za tužbu, koja je ovdje u maksimalnom iznosu od 5.000,00 kn, a isto tolika je i za presudu.

Ukoliko se skupština odluči za nastavak postupka ovim putem obavještavam da sam predložio rezervaciju u iznosu od 3.544,97 kn, jer je to preostali iznos koji je na raspolaganju.

STEČAJNI UPRAVITELJ